

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж1.бр [REDACTED]
Дана 04.06.2014. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија [REDACTED] председник већа, [REDACTED] и [REDACTED], чланова већа, у парници из радног односа тужиоца [REDACTED] из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник [REDACTED], адвокат из Смедерева, против туженог Дом здравља „[REDACTED]“ из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник [REDACTED], адвокат из Смедеревске Паланке, ради поништаја решења и исплате зараде, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву – Судска јединица II у Смедеревској Паланци П1.бр. [REDACTED] од 04.03.2011. године, исправљене решењем истог суда П1.бр. [REDACTED] од 05.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Смедереву – Судска јединица II у Смедеревској Паланци П1.бр. [REDACTED] од 04.03.2011. године, исправљена решењем истог суда П1.бр. [REDACTED] од 05.11.2012. године, у делу става првог изреке којим је поништено као незаконито решење в.д. директора Дома здравља [REDACTED] број 4732 од 01.12.2008. године и исплату разлике зараде за децембар 2008. године и јануар-март 2009. године и у том

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Смедереву – Судска јединица II у Смедеревској Паланци П1.бр. [REDACTED] од 04.03.2011. године, исправљена решењем истог суда П1.бр. [REDACTED] од 05.11.2012. године, у преосталом делу става првог изреке за уплату доприноса за обавезно здравствено, пензијско и социјално осигурање за период од децембра 2008. године до 01.04.2009. године, као и у ставу трећем изреке (решење о трошковима поступка) и у том делу се предмет УПУЋУЈЕ Основном суду у Великој Плани на поновно суђење.

О б р а з л о ж е н ј е

Пресудом Основног суда у Смедереву – Судска јединица II у Смедеревској Паланци П1.бр. [REDACTED] од 04.03.2011. године, исправљене решењем истога суда П1.бр. [REDACTED] од 05.11.2012. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење в.д директора Дома здравља [REDACTED] бр. [REDACTED] од 01.12.2008. године и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике у заради за децембар месец 2008. године исплати 22.234,00 динара, за јануар 2009. године 15.200,00 динара, за фебруар 2009. године 22.234,00 динара и за март 2009. године 22.234,00 динара, у року од 8 дана по пријему под претњом извршења. Истовремено обавезан је тужени да за тужиоца исплати разлику доприноса за обавезно здравствено, пензијско и социјално осигурање за период децембар 2008. година – 01.април 2009. године на наведене износе у корист Републичког ПИО фонда осигурања у року од 8 дана од пријема под претњом извршења. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу у којем је тражио да тужени убудуће зараде исплаћује по Закону о платама у државним и јавним службама и Уредби о коефицијентима за обрачун плата запослених у јавним службама и Појединачном колективном уговору. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 52.800,00 динара у року од 8 данад по пријему под претњом извршења.

Против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу тужени, и то против става првог и трећег изреке из разлога прописаних чланом 360 ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у ожалбеном делу у смислу члана 372 ЗПП, ("Службени гласник РС" бр.125/04....) који се овде примењује на основу члана 506 став 1 ЗПП, ("Службени гласник РС" бр.72/11), јер је важио у време њеног доношења, Апелациони суд је нашао:

-жалба туженог је делимично основана.

повреде које су биле или могле бити од утицаја на правилност и законитост ожалбене пресуде у наведеном делу. Првостепена пресуда у ожалбеном делу садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама које су у складу са изведеним доказима и стањем у списима предмета, због чега је неприхватљиво позивање жалиоца у жалби на учињену повреду из члана 361 став 2 тач.12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку следи да је Дом здравља [REDACTED] - овде тужени, основан Уредбом о изменама и допунама Уредбе о плану мрежа здравствених установа ("Службени гласник РС" бр.1 од 06.01.1999. године) и стекао својство правног

лица. Овај Дом здравља био је претходно у саставу Здравственог центра [REDACTED] - Смедерево, у ком здравственом центру је био на снази Појединачни колективни уговор од 30.04.1999. године. Тужилац, запослен код туженог је обављао послове зубног техничара и био председник Окружног одбора синдиката запослених у здравству и социјалној заштити. Наведеним ПКУ од 30.04.1999. године било је предвиђено за ту функцију накнада зараде у висини $\frac{1}{2}$ пуног радног времена за послове свог радног места и $\frac{1}{2}$ пуног радног времена месечно али у висини највише коефицијента према члану 67 и 70 ПКУ. Тужени није тужиоцу исплатио зараду у висини [REDACTED] на наведен начин и то за децембар 2008. године 22.234,00 динара, за јануар 2009. године 15.200,00 динара, за фебруар 2009. године 22.234,00 динара и за март 2009. године 22.234,00 динара пошто је ВД директор туженог донео решење број [REDACTED] од 01.12.2008. године да се председницима ОО синдиката у Дому здравља Смедеревска Паланка укида исплата увећане зараде по ПКУ од 30.04.1999. године до доношења новог Појединачног колективног уговора, и то од 01.12.2008. године, које решење је предмет оспоравања ове парнице. Закључивши да је ПКУ од 30.04.1999. године био на снази код туженог у означеном периоду, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тако што је поништио као незаконито оспорено решење од 01.12.2008. године и обавезао туженог да тужиоцу исплати разлику у заради за период децембар 2008. година-01.04.2009. године као у делу става првог изреке ожалбене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је правилно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца у овом делу.

Наиме, чланом 147 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...) прописано је да у случају статусне промене, односно промене послодавца, у складу са законом, послодавац следбеник преузима од послодавца претходника општи акт и све уговоре о раду који важе на дан промене послодавца а чланом 150 истог закона да послодавац следбеник је дужан да примењује општи акт послодавца претходника најмање годину дана од дана промене послодавца, осим ако пре истека тог рока истекне време на које је закључен колективни уговор код послодавца претходника, односно ако код послодавца следбеника буде закључен нови колективни уговор.

[REDACTED] је био у саставу Здравственог центра [REDACTED] код кога су усвојене статусне промене тако да је послодавац Дом здравља у [REDACTED] подложен овим одредбама. Следбеник је узимајући у обзир да је послодавац подложен овим одредбама, поступајући у складу са цитираним законским одредбама у случају статусне промене – односно промене послодавца, послодавац следбеник преузима од послодавца претходника општи акт и све уговоре о раду који важи на дан промене послодавца и дужан је да примењује опште акте послодавца претходника најмање годину дана од дана промене послодавца осим ако истекне рок на који је закључен општи акт или када послодавац следбеник закључи нови колективни уговор. У конкретном случају тужени није донео нови колективни уговор, због чега се има применити колективни уговор од 30.04.1999. године као општи акт послодавца претходника.

Следом изнетог у време потраживања тужиоца био је снази члан 87 ПКУ од 30.04.1999. године којим је прописано да председник Окружног одбора синдиката и председници организација синдиката Дома здравља [REDACTED], Дома здравља [REDACTED] и дела у средишту центра за обављење ових послова имају право на накнаду зараде тако што се она утврђује председнику Окружног одбора у висини $\frac{1}{2}$ пуног радног времена месечно и да лица из става 1 овог члана примају накнаду зараде за те плаћене часове у висини највишег коефицијента према члану 67 и 76 уговора што представља коефицијент 10,19 а тужени тужиоцу није обрачунато нити исплатио зараду обрачунату на овај начин, то је у обавези да наведене износе новца исплати тужиоцу а одлука ВД директора туженог број 4732 од 01.12.2008. године је неправилна и незаконита јер је противна одредби члану 87 ПКУ од 30.04.1999. године. Поред тога, наведена одредба члана 87 ПКУ од 30.04.1999. године није у супротности са чланом 176 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.70/01....) као ни члану 284 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.24/05....) како то правилно закључује првостепени суд.

Без утицаја је на правилност и законитост побијане пресуде су жалбени новоди туженог да плаћање синдикалиста је постала приватна ствар Дома здравља ако иста има новца за те сврхе и инсистирање да је тужени правно лице са својством установе. Ово због децидне одредбе члана 147 и 150 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.24/05....) о преузимању и важењу општег акта послодавца предходника.

Цењени су и остали новоди жалбе туженог за које Апелациони суд налази да нису од одлучног значаја у смислу члана 382 став 1 ЗПП, јер се њима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и примена материјалног права.

Међутим, побијана пресуда у преосталом делу става првог изреке која се односи на уплату доприноса је укинута јер је у том дешу ожалбена пресуда заснована на погрешној примени материјалног права па је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Социјално осигурање, доприносима за обезбеђују средства за финансирање обавезног социјалног осигурања, а тај допринос у смислу одредбе члана 3 истог члана чини доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, доприноси за здравствено осигурање и доприноси за осигурање за случај незапослености. Ови доприноси, с обзиром на њихову врсту, уплаћују се различитим органима, па је првостепени суд погрешно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца за уплату свих доприноса али без назначења врста доприноса и ком фонду треба те доприносе уплатити.

Укинуто је и решење о трошковима поступка, јер исто зависи од коначног исхода спора.

С обзиром на изложено, на основу члана 375 и 377 став 2 ЗПП,
("Службени гласник РС" бр.125/04....) који се овде примењује на основу члана
506 став 1 ЗПП, ("Службени гласник РС" бр.72/11) одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Бојана Нинковић, с.р.

